

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 34. — ŠTEV. 34.

NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 10, 1928. — PETEK, 10. FEBRUARJA 1928.

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

Važna izprememba v Italiji

SVET FAŠISTIČNE STRANKE JE LEGALIZIRAL SAMEGA SEBE

Fašistovski svet se je formalno priznal kot ustavni organ države. — Modifikacija senata naslednji korak. — To bo značilo prevzeto popolno kontrole. — Kralj izgubil svojo veljavo.

RIM, Italija, 9. feb. — Že dalj časa so pričakovali priznanje fašistovskega velikega sveta kot ustavnega organa države. To priznanje samega sebe je izvršil fašistovski veliki svet včeraj v zgodnji jutranji uri, ko je Rim še spal.

Priznanje je logična posledica fašistovske revolucije, kajti ta svet je bil vedno najbolj značilna organizacija te revolucije. Razventega pa je tekoma zadnjih treh let razmišljalo o vseh zadevah, predno so bile predložene kabinetu in parlamentu.

Ker pa ni imel ta svet, z juridičnega stališča, dosega nobenega postavnega statusa, se je sam lotil naloge, da sestavi regulacije, ki določajo sedaj njegovo "de jure" priznanje.

Treba je opozoriti na to, da je bil veliki fašistovski svet, ne pa parlament, ki je pred kratkim določil regulacije, na katerih bo temeljila nova narodna zbornica, katera bo nadomestila poslansko zbornico.

Na seji, na kateri je izdal fašistovski veliki svet svojo lastno oficijelno in formalno ustavno priznanje, so debatirali tudi o sredstvih, da se modificira senat. Čeprav se ni še ničesar sklenilo v tem oziru, je sedaj gotovo, da se bodo višje zbornice nadomestili s kako novo obliko zborovanja, temveč da bo senat nadaljeval s svojimi posli v večji ali manjši dosednji obliki.

Gotove kategorije, ki se bodo skladale z novo narodno skupščino, bodo odpravljene in starostna meja bo določena na tak način, da se bo pripustilo mlajše može. Najbolj važne izpremembe se napoveduje v ustroju senata, kadar bo zboroval kot najvišje sodišče. V sedanjem času pa ni še določeno, kakšne bodo te modifikacije.

Z omejitvijo sile senata, katero bo izvedel fašistovski veliki svet, bo premagan zadnji preostali vladni organ kralja, kajti vsa druga ustavna zastopstva so bila že modificirana. To bo značilo uveljavljanje popolne vrhovne sile od strani fašistovske organizacije.

PREKO OCEANA SE LAHKO VIDI VOJNO PRAVO V ŠANGHAJU

Sedaj je v resnici mogoče videti ljudi preko oceana. — Posrečen poskus v Hartsdale, N. Y.

HARTSDALE, N. Y., 9. febr. — Neki moški in neka ženska sta sedela včeraj v daljnem Londonu v Angliji pred "električnim očesom" in istočasno je sedela v kleti neke tukajšnje hiše skupina ljudi, ki je lahko povsem razločno videla, kako sta se v angleškem glavnem mestu oni moški in ona ženska premikala.

Slika, katero so videli, je bila sicer nejasna, ter je bila pogosto prekinjena, a kljub temu je postal sen resnica. Mogoče je bilo namreč gledati preko oceana.

Predstavo je vprizorila Baird Television Development Co. v Londonu. V New Yorku jo je vprizoril kapitan Hutchinson, ki je prišel nalašč v ta namen iz Londona.

Nov tunel pod reko Hudson.

Kot se glasi, bodo zgradili na daljni tunel pod Hudsonom in sicer južno od šestdesete ceste v New Yorku.

PRIHOD 'CARJEVE HČERE' V NEW YORK

S parnikom Berengaria, ki je imel vsled megle zamude, je končno dospela v New York Miss Anastazija Čajkovska.

Sele včeraj se je izkrcala na Cunard pomolu v New Yorku Miss Anastazija Čajkovska, ki trdi, da je hčerka umorjenega ruskega carja Nikolaja. Neki mlad mož, Glob Botkin jo je odvedel takoj na dom Mrs. William B. Leeds, prejšnje ruske princesinje Ksenije.

Nobenega dvoma ne more biti, je rekel Botkin odločno. — Ona je velika kneginja Anastazija.

Drugi pa so izjavili, da obstoji dvom in celo med potniki na krovu parnika so krožile govorice, da ni to velika kneginja, edini preživeli član družine carja Nikolaja II., temveč zmedena poljska kneginja, Franciška Čajkovska.

Botkin, ki je pobegnil preko Sibirije in Japonske v Združene države, po ruski revoluciji ter bil umetnik v New Yorku, pa je zmaljal s svojo glavo ter se nasmešnil.

Ali se morete motiti glede tega, — je rekel, — s katerim ste bili vzgojeni skupaj kot otrok?

V neki poletni noči pred deseti leti, so bili car in carinja, mali carevič in velike kneginje Olga, Tatjana, Marija in Anastazija, obnem z dr. Evgenom Botkinom, zdravnikom carja, prebujeni od boljševikov ter odvedeni pred eksekucijski oddelk. Svet je čul, kaj se je zgodilo ter domneval, da so bili Romanovi iztrebljeni. Kot pretendent izgubljenega ruskega prestola sta nastopila nato veliki knez Ciril in veliki vojvoda Ernst iz Hesen Darmstadta, ki je bil v sorodu z umorjenim carjem in carinjo.

Dve leti pozneje se je vrgla neka obupana mlada ženska v Landwehr kanal v Berlinu ter jo je rešila policija. Zadrževala je svojo identičnost in po dveh mesecih v bolnici so jo poslali v umobolnico v Dolderu.

Oči tam pa je prišla čudna povest. Bolnica se je proglasila tam za veliko kneginjo Anastazijo, najmlajšo hčerko mrtvega carja. Povedala je, kako jo je rešil neki vojak Čajkovski, katerega je končno vzela in mu rodila sina.

Gleb Botkin je sin carjevega zdravnika, ki je bil ubit s carjevo družino vred.

Obiskal sem invalidnjo v preteklem poletju na nekem gradu na Bavarskem, — je rekel, — ter postal kmalu prepričan, da je bila velika kneginja Anastazija. Jaz sem jo prikratk spoznal, ko sem bil star osem let ter je bila ona sedemletna deklica. Sedaj je stara 26 let. Jaz sem v družbi carske družine v Sibiriji skoro prav do časa umora.

Botkin ni hotel povedati, kakšen namen ima obisk te ženske v Ameriki, razven da hoče počivati in okrevati. Miss Čajkovska je potovala z nemškimi potniki listom, ki je veljaven za šest mesecev.

Kitajsko, za posledico javno predkinjenje med japonskimi in angleškimi interesi.

Tukajšnji opazovalci so mnenje, da je Japonska upravičena napram čeli zadevi. Oficijozna zahteva, da naj postane Japonsce častniarska agentura. Toho poročila naslednik Edwarda v uradu Jučea, da bi imeli angleški predlogi v nerednega inšpektorja, vsprico priloge dvanaest in pol odstotnega težnega obsega japonske trgovine povišanja carin na vse importe v na Kitajskem.

MELLONOVA DIKTATURA V PA.

Mellonova diktatura v Pennsylvaniji in njena grozovlada sta prišli zopet pred kongres.

WASHINGTON, D. C., 9. feb. — Premogarski in jeklarski baroni Pennsylvanije, z zakladniškom tajnikom Andrew Mellonom na čelu, izvajajo brez vsake omejitve in brez ozira na državno vladno in državne postave, pravcat režim grozote v državi.

ZABODEN MORILEC

Morana, mrcilca dveh policistov, je zabodel neki drugi jetnik v Raymond St. ječi.

Thomas "Red" Moran, bahaški mladič, ki je umoril dva policista v Brooklynu dne 19. novembra 1926, je bil zaboden včeraj popoldne od nekega sojetnika v Raymond Street ječi, kjer čaka na svoj drugi proces. Privredli so ga nazaj iz smrtno hiše v Sing Singu pred desetimi tedni, ker je priznava sodišče razveljavilo njegovo obsojbo vsled neke zmote v obdolžitvi sodnika.

Dobil je tri močne rane, a ni bil toliko poškodovan, da bi ga morali poslati v bolnico. Njegov nadalec je William Reid, star 24 let, ki bi moral biti danes izpuščen, ker je doslužil kazen 30 dni, katero je dobil radi nedostojnega obnašanja. Orožje je bilo ročaj žlice, ki je bil priroten tako, da je izgledal kot nož.

Več verzij je čuti o tem boju. V eni se glasi, da je imel rdečelasi morilec, ki je star sedaj 21 let, pred več leti neki preprič z Reidovim bratom.

Sredi večerne ure včeraj popoldne je šel Reid proti severnem križu šte. 1, ki je znana kot "Murderers Row", kjer je nastanjen Moran. Ta je hodil po hodniku izven celice z drugimi jetniki.

Takoj so padle vroče besede in oba sta se pričela tepsti. Glasi se, da je Moran prvi pobil Reida na tla. Ko pa je prišel paznik Kenny, je našel Morana na tleh. Nasilni mladič, ki se je vedno postavljaj, da nikdar ne izda tovariša, je pokazal na Reida ter rekel: — On me je zabodel!

Amerikanci so zanikali državlanski papir.

READING, Pa., 9. februarja. — Ker ni mogla povedati, kdo bi postal predsednik, če bi umrla tako predsednik Coolidge kot podpredsednik Dawes, so zanikali včeraj Mrs. Mary Laekwood državljanski papir. Mrs. Laekwood je mati treh otrok ter je bila rojena tukaj ter živela vse svoje dni v tem mestu. Leta 1914 se je poročila z nekim Italijanom, vsled česar je izgubila svoje ameriško državljanstvo. Njen mož je bil naturaliziran leta 1925.

Tirolci izdali protest na katolike.

DUNAJ, Avstralija, 9. febr. — Katoliške organizacije na Tirolskem so izdale manifest na čeli katoliški svet, v katerem se dviga protest proti zatiralniki politiki Italijanov.

— Naša cela nesrečna dežela stoka, a si ne upa izgovoriti tega, ker prete ječe in verige vsem onim, ki dvigujejo svoj glas za najsvetejšo vseh pravic.

Papež je zajamčil verski pouk v materinskem jeziku za narod Južne Tirolske, a to se nam sedaj zanika. Obračamo se na katolike cellega sveta v protest.

COLONEL LINDBERGH V HAVANI

Predstavitelji panameriških narodov in kakih sto tisoč Cubancev je pozdravilo letalca. — Čete so komaj zadržale velike množice, ko je Lindbergh pristal. — Hughes ga je sprejel na letalnem polju.

HAVANA, Cuba, 9. februarja. — Vesela Havana je sprejela včeraj polkovnika Chas. Lindbergha. Od trenutka naprej, ko je pristal na Columbia letalnem polju ob četrt na štiri včeraj popoldne pa do časa, ko se je zadnjikrat priklonil z balkona v ameriškem poslanstvu, je bil predmet tolikih ovacij kot jih ni najbrž še nikdar doživel.

V sprejemih Lindbergha tiči nekaj, kar jih popolnoma razlikuje od vseh drugih sprejemov. En sam pogled na tega vitkega, smehljajočega se mladeniča zadostuje, da se takoj vsi razplamtijo, moški in ženske. To se je zgodilo tudi včeraj v Havani, tekoma obhoda skozi mesto.

Njegov aeroplan, ki ga je ponesel tako daleč, preko tako številnih dežel, je bil predmet skoro prav tako velikega občudovanja kot pilot sam. Za latinske Amerikance je Spirit of St. Louis na naraven stroj, ki se ne more polomiti. Letalno polje je bilo natlačeno polno ljudi. Ceni se, da je bilo tam več kot 100.000 ljudi in skoro vsi avtomobili, kar jih je v Havani.

Za Lindbergha je bil ta zadnji polet skoraj prihod v svoj dom. Preletel je več tisoč milj na svojem poletu preko teritorija, iz katerega bo se nikdar več ne slišalo ali izvelelo o njem, če bi bil priklonjen spustiti se na tla. Bil je to zadnji del tropične Odisije, ki je navdušila narod kakih ducat dežel.

V številnih ozirih je bilo to potovanje slično poletu v Pariz, kajto premagal je ovire, katerih ni do njega poskusil še noben letalec ter poletel preko divjin, ki niso še nikdar videle nobenega belega človeka.

Po celi tej poti pa je vozil Lindbergh povsem varno. Zapustil je kraj ob času kot je objavil ter dospel drugam zopet pravčasno. Ta stvar je očividno najbolj imponirala onim, ki so ga čakali včeraj. Vedeli so, da bo dospel ob štirih.

V paviljonu na majhni višini enega konca letalnega polja se je zbrala skupina najbolj odličnih ljudi v Havani. V tej skupini je bil tudi Charles Evans Hughes, načelnik ameriške delegacije na panameriški konferenci.

Po sprejemu na letalnem polju je sedel Lindbergh v avtomobil ter se odpravil v predsedniško palačo, osem milj proč, kjer se je izvršil nadaljnji sprejem, kateremu je načeloval predsednik Machado.

POJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA". NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH
DRŽAVAH

Oni, ki so pričakovali, da se bo Parker sesedel ter onesvestil, niso poznali tega moža. Njegova, tragične priprosta povest, brez ene same nepotrebne besede, je bila najbolj obtežljiva izjava, katero je slišal Hickman proti sebi.

Odgovor na to vprašanje je bil dramatičen, a miren.

— Država bo poklicala Perry M. Parkerja, — je objavil okrajni pravduik Keyes tekoma jutranjega zasedanja.

Trije šest čevljev visoki pomožni šerifi so mirno zavzeli mesta v bližini Hickmana. Vrata v sodniško so bo se odprla in vstopil je mož srednje visokosti in starosti, nekoliko plešast in ostrimi potezami. Zaprisožen je bil ter odvoden na pričevalni stol.

Njegove oči so begale po dvorani dve minuti. Odgovarjal je na običajna vprašanja na raztresen način. Naenkrat pa je zapazil Hickmana. Bilo je kot da mu je vrgel nekdo naenkrat v obraz cel šop kopriv. Stresel se je in blisk molkečega sovraštva je švignil skozi sobo. Hickman je takoj pobesil oči.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do predklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vpoštevali našo zasneljivo ter točno potrebo.

Dinarji	Lire
Din. 1,000 \$ 18.40	Lir 100 \$ 5.90
Din. 2,500 \$ 45.75	Lir 200 \$ 11.50
Din. 5,000 \$ 91.00	Lir 300 \$ 16.95
Din. 10,000 \$ 181.00	Lir 500 \$ 27.75
Din. 11,110 \$ 200.00	Lir 1000 \$ 54.50

Nakazila po brezupnem pismu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške ti.

SAKSER STATE BANK
62 CORTLANDT STREET Phone: CORTLANDT 4087 NEW YORK, N. Y.

POSEBNI PODATKI

Prispejite na izplačilo ameriških dolarjev v Jugoavliji in Italiji z našim nakazilom: s \$ 25, ali manjši znesek 75 centov; od \$ 25, naprej do \$ 200, po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje zveze po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and address of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Konado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmuje bivalniče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

NOVI NAČRTI

Prohibicijski fanatiki se ne dajo ugnati v kozji rog. Kakor hitro se jim en načrt izjalovi, se že z drugim pojavijo.

V državni zbornici je vložil poslanec Jenks, znani suhaški voditelj, predlogo, ki zahteva državno postavbo za izvedenje prohibicije.

Dosedaj se ni zavzel zanjo še noben član državnega senata, vsled česar je splošno prevladovalo mnenje, da Jenksova predloga ne bo sprejeta.

Pa tudi če bi bila sprejeta, bi je governor ne potrdil, ker je mnenja, da morajo lokalne in državne oblasti izvajati tudi zvezne postavbe, vsled česar je posebna državna postavba brezpotrebna.

S tem se suhači seveda niso zadovoljili.

Vložili bodo predlogo, ki bo določala nekako lokalno opozicijo, to se pravi, da naj bi imele posamezne občine pravico sprejeti ostrejšje metode pri izvajanju prohibicijske postavbe.

V okrajih, kjer imajo suhači večino, bi morali vsi policisti in vsi državni uradniki posvetiti večino svojega časa in dela uresničenju suhaškega blagra.

Za ta predlog upajo dobiti tudi mokre glasove, ker mokri okraji od njega ne bodo prizadeti.

Uresničenje tega načrta bi bil prvi korak h končnemu cilju: državnemu izvajanju prohibicijske postavbe.

Nastane vprašanje: ali lahko dovoli država posameznim občinam, da izvajajo postavbo, ki jo je izdala državna zakonodaja ali ne.

Postavi se mora pokoriti bodisi vse državljanstvo, ali je pa boljše, da sploh ni sprejeta.

MOŽAK S ČUDNIM REKORDOM

Kadarkoli postanejo razmere v Niaragvi bolj zapletene kot so ponavadi, objavi državni department ugotovilo Jose Moneada, "voditelja liberalne stranke".

Moneada pohvali v svojem ugotovilu ameriško intervencijo ter ponavadi dostavi, da obe politični stranki v Niaragvi ne morete prehaliti ameriških mornariških vojakov.

Kdo pa je pravzaprav Moneada?

Iz njegovega življenja so zanimivi naslednji podatki: Od leta 1888 do leta 1892 je bil urednik glasila konservativne stranke v Managvi.

Leto pozneje se je udeležil revolucije, katero so izvajali konservativci.

Leta 1894 je prosil liberalnega predsednika Zelayo, naj ga sprejme v kongres.

Zelaya pa ni ugodil njegovi prošnji, in Moneada je odšel v Costarico.

Tri leta kasneje se je vrnil ter izdal v tiskarni liberalne vlade svoj list. Nato se je zopet izselil.

Leta 1906 je postal pomožni državni tajnik konservativne vlade v Hondurasu ter podpiral republiko Honduras v njeni vojni proti Niaragvi.

Leto kasneje se je vrnil v Niaragvo ter se udeležil revolucije proti Zelayi.

Leta 1910 je bil pomožni tajnik v Estradovi konservativni vladi.

Par mesecev pozneje je bil državni tajnik ter sedel v istem kabinetu kot Adolfo Diaz.

Leta 1912 se je mudil v New Yorku ter je dobival od Diaza plačo.

Osem let kasneje je zapustil konservativno stranko ter se pridružil liberalcem.

Leta 1927 je bil general v liberalni armadi.

Meseca aprila istega leta se je prodal Henryju Stimsonu, Coolidge-ovemu komisarju.

Kdo je potemtakem Moneada? On je največji veteranjak, kar jih pozna latinsko ameriška zgodovina. S tem, da kako stvar podpira, jo obenem samoti.

Njegovo hvalisanje ameriških mornariških vojakov, ne bo koristilo niti Zdravni državi, niti Niaragvi.

Zanimivosti iz Jugoslavije.

Idila v Sarajevu.

Na sarajevskem sprehajališču se je te dni odigrala ljubavna idila, kakršno je mogoče opazovati samo za plati kakega predmestnega vrta ali mestne okolice. Ta se je pa zgodila sredi mesta in to pri belim dnevu ob treh popoldne. Nekaj gospodična, ki se redno sprehaja po korzu, se je pojavila pred 3. uro na ulici s tremi mladeniči. Ob promenadi stoji hotel "Evropa", ki ima ob strani ograjen vrt. Četvorica se je neopazeno splazila skozi mala vrata na vrt in se začela prav intimno zabavati. Niso pomislili, da bi jih mogel kdo opazovati iz okenj hotela "Evropa". Na hotelskih oknih so se pojavile radovedne glave, skrivale so se in se zopet kazale; kmalu je bilo na oknih vse hotelsko osebje in nekateri gosti. Na nekem oknu v 3. nadstropju se je prikazal tudi umivnik in nevidna roka ga je obrnila. Gledalci na oknih so praskali v smeh, popolnoma premočena četvorica je pa preplašena zbežala na promenado. Šetali se opazili niso, da sta med štirimi sprehajaleci ena gospodična in en gospod popolnoma mokra, čeprav je sijalo solnce. Neki hotelski gost Nemeč je vzkliknil: Takega vele-mestnega življenja se še na Dunaju ne vidi!

Obilen božji blagoslov.

V vasi Samajli v čečanskem okrožju živi kmetica, ki je tekoma sedmih let svojega zakonskega življenja porodila devet otrok. Imenuje se Angelina in je žena siromašnega kmetovalca Jačina Vujiroviča. Rodila je štirikrat in sicer: trikrat dvojčke, enkrat pa trojčke.

Poročila sta se Jačin in Angelina 16. maja 1920. Porodi so se vrstili v naslednjem redu:

Prva dvojčka sta se rodila 20. marea 1921, druga dva 6. julija 1922, tretja dva 27. februarja 1925, a trojčki lani 17. septembra.

Jačin in Angelina sta po vsem tem obilnem božjem blagoslovu še vedno mlada zakonca in se v kratkem nadejata zopet novega prirastka. Zadovoljna sta in kajpak hvaležna Bogu, da ju je obdaroval s tolikim svojim blagoslovom. Živita pa v veliki badi, ker razen svojih gelih rok, made hiše in koščka zemlje nima ničesar drugega.

Beograjske novine, ki objavljajo sliki te blagoslovljene družinice, prirejajo zbirko za podporo in priznanje.

Pustolovščine filmskega režiserja.

Zagrebsko kriminalno redarstvo je te dni aretiralo zagrebškega filmskega podjetnika Frana Ledića. 17. januarja je policija režiserja izročila sodišču, ki bo ugotovilo, ali je Ledićevo delovanje protizakonito ali ne. Pred leti, preden je postal "filmski režiser", je Ledić imel trgovino klavirjev na Dunaju. Prišel je pa v konkurz in se preselil v Zagreb. Dunajsko sodišče je izdalo za njim tiralo. Pred dvema letoma je Ledić naznanila neka Mariborčanka zaradi prevare. Izvabil ji je večje svoto denarja pod pretvezo, da ji bo prisrbel angažma pri filmu. Policija ga je aretirala in zopet izpustila. Ledić je dokazoval, da ni imel namere koga prevarati in so vse njegove obveze privatnopravne narave. V ilici je najel sobo, ki mu je služila za poslovalnico. Angažiral je gospe, gospodične, mlade in stare gospe ter otroke in jim pripovedoval o velikanskem ateljeju, ki ga bo zgradil na Maksimilijevi cesti. Angažirani "filmski igralci" so mu plačevali mesečne honorarje za pouk in prebirali so knjige: "Film, tko hoče k filmu", ki jo je spisal Dervencanin, prvi jugoslovanski filmski režiser in ustanovitelj filmske industrije "Ocean" v Berlinu. Ta Dervencanin je bil sam Fran Ledić. V knjigi je največ njegovih slik in navodila, kako se postane filmski zvezdnik ali zvezda. Našteta so številna filmska podjetja iz celotnega sveta, s katerimi je Ledić sodeloval. Objavljene so kritike nekaterih Američanov, ki je Ledićevo filmsko delovanje zelo pohvalili. Stranika, ki jo je objavil, dr. Milo Radoš.

vani za film zelo sposobni. V knjigi Ledić tudi pripoveduje o prvem jugoslovanskem filmu "Donna Liza". Udeleženi Ledićevih tečajev so se učili iz te knjige, kaj mora filmski kandidat znati itd. V Maksimilijevu je Ledić tudi filmal posamezne scene. Ker pa režiser le ni mogel ustanoviti filmskega podjetja, so ga zapustili najprvo inteligentnejši in premožnejši ljudje. Pozneje je Ledić angažiral služkinje in pomočnike, ki so hoteli postati filmske zvezde. Istovrsto je dobil od bogatašev nekaj denarja in začel graditi atelje v Horvačanski cesti. "Dervencanin" je bil vrhovni šef, drugi, ki so dali denar, pa direktorji, poddirektorji itd. V svoji knjigi je "Dervencanin" tudi napisal, da bodo sedaj v Jugoslaviji rasle filmske tvornice kakor gobe po dežju. Ledić si je nakopal okoli pol milijona dolga, dovršil pa ni niti enega filma. Nezadovoljni so postali tisti, ki bi morali postati filmski igralci in tudi tisti, ki so podjetje financirali. Eden za drugim so Ledića prijavili policiji, ki ga je končno aretirala.

Ledić je oženjen in oče peterih otrok. Po njegovem delovanju sodi, da je ta režiser pustolovec večjega kalibra, kakršni imajo danes uspeh med širšo publiko.

Dopisi.

S pota.

Ze četrtic v enem mesecu sem bil na pogrebu. Žalostno je, da smrt le bolj mlade pobira.

Dne 6. februarja smo pokopali 21letnega in v Nort Chieagi rojenega rojaka John Dolene. Umrli je za pljučnico. K pogrebu sta prišli tudi negovi dve sestrični iz Little Falls, N. Y.

Pokojnik je spadal k društvu št. 14 S. N. P. J. Tukaj zapuša stariše, štiri sestre in enega brata ter mnogo prijateljev in znancev.

Naj v miru počiva!

Matija Pogorelec.

Gumberland, N. C., Kanada.

Tukaj sva samo dva Slovence, vsi drugi so pa Francozi in Angličani. Z delom, hvala Bogu, še dosti dobro rinemo naprej. Poleti je bilo bolj deževno vreme, zima je pa prav prijazna. Mirza ni nobena.

Kot sem omenil, se dela še precej dobro, kar je v sedanjem času nekaj neobičajnega po Ameriki in Kanadi. Tudi tukaj so od pustili nekaj delavcev, pa le začasno. Po preteku enega meseca bo zopet dela dovolj.

Predpust je napočil, pa kaj pomača, ker ni tukaj nobenega dekleta. Morda bo Peter Zgaga katero nagovoril, da bo prišla sem. Čital sem, da se je pred kratkim poročil Josip Gradisar. Želim mu obila sreče in ga vprašam, če se še kaj spominja, ko sva lansko leto skupaj štapa.

Pozdrav vsem Slovenceem širom Kanade in Združenih držav.

Matija Peršin.

Joe Balant.

ROMUNSKA VLADA

namerava izvesti stabilizacijo leja na podlagi en papirnati lej za 4 zlate santime.

Zdravski priporočajo gorak Bolgar ali Krvni Čaj za odpravo prehladov. Bolgar ali Krvni Čaj je jako dobro drinako zdravilo. Pijte ga vročega predno grete spat. Dobro je zopet za prehlad, revmatizem, kisel želodec, slaba jetra in za izboljšanje krvi.

Naprotaj pri vseh lekarnarjih, ali zdravstvenih pošti, velika družbina št. 1125 ali 3 št. 1125 ali 4 št. 1125. Naslov H. H. van Riel, P.O. Box 200, New York City, N.Y.

GOLOBI — PISMOŠOŠE

V ameriški mornarici imajo več golobov-pismošoš, ki so se ob raznih prilikah jako dobro obnesli. Na sliki vidite mornarja s štirimi golobi in nagrade, ki so jih dobili pri raznih tekmah.

Dom slepcev.

Obijubil sem v svojem zadnjem četu, kadar se gre za omiljenje podojstva, da bom poročal o delovnih sledih nesreč ali za druge enake nju ameriškega odbora, obstoječe slušaje.

Glas-bena Matica v Ljubljani, ki je poslala poziv na zbirko za "Dom ev. Ker bo predsednik tega odbora slepcev" se je pač omejila samo na ra Dr. Zarnik podal v Glas Naroda poziv, a od svoje strani ni za to du izpno poročilo, mi ne preostaja, da se čisto nič ukrenila, vkljub je ameriški fond dobro in vestno. Treba je tedaj, da se onstran ve- upravljan in se ni treba bati, da fike luže zavzamete za početo de- bi se samo en dolar potratil v ne- lo in se pri veselih prilikah zmisli- te na one, ki ne vidijo nebeske lu- či solnce, divnega cvetja pomladi, rumenega klasja poljetja in to so naši reveži slepci.

DIN. 399,708.21

pač lepa svota in dokaz bratoljub- ja ameriških Slovencev, vendar pa še premajhna, da bi se zamoglo z- njo kaj sigurnega doseči. Gospodje od Kuratorija slepcev so stopili z nami v stik, vendar pa nimamo skupno z njimi toliko premoženja, da bi lahko podvzeli kako uspešno akcijo za zgraditev ali pridobitev Doma slepcev.

Ogledali smo si blizo Ljublja- ne se nahajajoče poslopje "Uči- teljskega konvikta", ki bi za la- ko morda kupili za Din. 1,500,000, a kako kupiti poslopje za to sva- to, ako posedujemo skupno z "Ku- ratorijem slepcev" samo 800,000 dinarjev? V poštev bi prišla za na- kup tovarna g. Mellitzerja v Dom- žalah, ki si jo bomo ogledali in ki je neki po jako nizki ceni na pro- daj.

Ker so bili naši rojaki v Ame- riki mnogokrat in na več načinov opeharjeni, postali so po pravici nezaupljivi, in zato jim naj bo po- vedano, da se vozimo na take ogle- de na lastne stroške in da se še ni in se ne bo nihče dotaknil imeno- vanega fonda dokler ne bo prišel čas, da se res kaj vrednega kupi ali tako uresniči idealni naklep g. Walter Predowicha in vseh ameri- škkih Slovencev, ki so kaj darovali v ta namen.

Obenem gre pa tudi zahvala Glas Narodu, ki se pri vsaki prili- ki izkaže, da ne dela samo rekla- mo, kakor se mu od nekaterih pod- tika, temveč da je več kot enkrat pokazal, da ima pravi socialni

Nikakega gnilega kom- promisa, — pravijo colo- radeški stavkarji.

DENVER, Colo., 9. febr. — V tajnem glasovanju so se izjavili večerj stavkajoči kopači mehkega premoga proti predlogu, naj se konča stavka ter obnovi zopet de- lo na temelju nekega kompromisa. L. D. Moschetti, predsednik ekse- kutivnega stavkarskega komiteja, pod kojega avspiciji se je vršilo glasovanje, je rekel, da ni mogoče dvomiti o vzdržanju stavkajočih premogarjev.

Berlin proslavlja Chaplina.

BERLIN, Nemčija, 9. februarja. Viharno odobravanje, s katerim je sprejelo povabljeno občinstvo v Capitol gledišče novo Chaplinovo sliko "The Circus", je našlo navdušen odmev tudi v berlinskem časopisu. — Chaplin je edini filmski ženi, — je pisala Vossische Zei- tung in na sličan način so se izra- zili tudi vsi drugi berlinski listi.

Peter Zgaga

Uhogi Ford, še sedaj, ko je res nekaj pokazal, mu ne dajo miru.

Te dni sem čital naslednjo. Ne- kdo je imel še precej dobro ohran- jeno Fordovo karo. Starega mo- dela, seveda. In jo je sklenil pro- dati. V to svrhu je dal v liste o- glas. Kara je bila v enem koncu dvorišča, v drugem koncu dvori- šča je pa stala samokolnica, nalo- žena s starim železjem.

Prišel je kupec in začel ogledo- vati. Gledal je in gledal ter odkli- mal z glavo.

Slednjič se je odpravil k last- niku.

— Koliko hočete zanjo? — ga je vprašal.

— Šestdeset dolarjev.

— Na, toliko pa že ne dam. — Petnajst dolarjev bi dal. Nič več kot petnajst.

Dolgo časa sta se pogajala, sled- njič je pa rekel lastniku:

— Naj bo; dam jo za petnajst.

Vem, da se bom kesal. Kar odpe- ljite jo, da je ne bom več videl in da me ne bo jezilo.

Kupec je odšel po stopnicah. Po preteku pol ure je prišel gospodar na dvorišče. In na dvorišču je se vedno stala Fordova kara.

Kupec je bil odpeljal samokol- nico, naloženo s starim železjem.

Živimo v časih prohibicije. — Amerika je suha, — pravijo suha- ši. Prohibicija bo precbrzala svet!

Vsa pijača, ki ima v sebi več ko pol procenta alkohola, je prepove- dana. Postavno in pod kaznijo pre- povedana. Kaka sreča, kaka čast!

Ne vem, če je res ali ne, toda značilno je, pa če je res ali ne:

Na neki veselici je mlada punca omedlela. Predno je zatislila oči, je začepetala: — Vode! Vode!

— Kje je voda? — so kričale ženske in begale po dvoran.

— Kje je pipa? Kje je voda? — so vpraševali razburjeni moški.

Zapodili so se na cesto, poklicali ambulanco. Ambulančni zdravnik je preiskal nezvestno ter rekel:

— Ne bo nič hudega, malo vode ji dajte!

Čakal je in čakal. Skoro pol ure. Po vodo so moral iti celih pet blo- kov daleč. In še ni bila čista in sveža. Nekolike je zaudarjala po munšajnu.

Ženske se dele v dve skupine. V prvo skupino spadajo pamet- ne ženske, v drugo pa nes pametne. Nes pametne so tiste, ki vse ver- jamejo, kar jim moški govorijo.

Pametne so tiste, ki se delajo ta- ko kot da bi verjele.

Kako je bila pa kaj letina? — so vprašali farmarja.

O, precej dobra, precej do- bra. Posebino koruza se je izborno obnesla.

Koliko si jo pa pridetal?

Petintrideset galon na akter.

Kaj pa če bo kompanija ban- krotirala? — so vprašali delničar- ji predsednika.

V tem slučaju bo dobiček med delničarje enako razdeljen.

Zadnjič sem bil objavil črtico iz življenja newyorških Slovencev, da so imeli doma lepo mlado služ- kinjo in da je žena moža zalotila, ko jo je poljuboval.

Popravici povem, da sem si ti- sto izmislil, da nisem na nikogar eikal in da nisem imel namena ni- kogar opravljati.

Toda glej, čudo božje! Dosedaj so se že trije pritožili, zakaj, da jih po "cajtenah vlačim", naj raj- ši pred svojim pragom pometam in eden mi je celo zapretil — da mi bo že pokazal, ko bova prišla skup.

To je torej dokaz, da zadeva ni bila "napoi resnična" kot sem v šali previdno omenil, ampak da se take stvari zares dogajajo med newyorškimi Slovenci.

Pa kar je, je. Jaz nisem, tak kot so naše trdosrčne zakonske žene.

Jaz privoščim iz globine svojega srca vsakemu zakonskemu možu, da izvzame svoje dobro.

ZA VLOGE NA
SPECIAL INTEREST ACCOUNT

4%

Obrestovanje se prične s prvim vsakega meseca.

VARČEVANJE je za delavca največjega pomena. Tekom življenja se pojavljajo neprimilike nenapovedano. Prihranki so v si- li njegova edina pomoč, banka, kjer jih ima naložene, pa najboljšje pribežališče.

NALAGAJTE svoje prihranke varno in obrestonosno pri —

SAKSER
STATE BANK

62 Cortlandt Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

P. BALDAGNE:

TOPLOMER

Viktor Bouffron se je dvignil v postelji in togotno zavpil:

"Zdaj pa mi je res že dovolj. Preneumno je vse skupaj. Daj mi jesti, sicer ti poginem od gladi. Ra- da bi me spravila s sveta, ka-li? Ta tvoja voda, pa zdravniški pred- pis!... Louise! Zahtevam, da mi brž pripraviš skodelico čokolade. Ernest pa naj prinese dve žemlji. No, kje je moja obleka?... Tako, pravim... Vstal bom!"

Viktor Bouffron je se odgrnil odejo; na obrazu se mu je videlo, da res vstaja. Bil je velik, zaje- ten mož, v obraz rdeč kakor ogenj.

Gospa Louise Bouffronova se je prestrašeno opotekla proti njegovi postelji, in dvignila roke.

"Ali si zblaznel? Oh, moj Bog, ta človek bi se bil rad sam spravi- l v grob! S tako visoko tempe- raturo kaniš vstati? Brž se vlezi in se pokrij! Res je strašno, ako moraš streči takemu bedaku!... Če nočeš mene ubogati, pa se sam za- vedi, da si bolan in da imaš ženo in otroka... Nisi sam... dolžnosti te vežejo... Moraš me ubogati..."

Uboga gospa Bouffronova se je bila morala potegniti, da se je pre- den je spravila moža spet pod o- dejo in ga dobro pokrila. Ni kazalo drugega, kakor da se z vso teko svojega života nasloni na blazino, pod katero se je zvijal bolni mož. Danes ni bila nič kaj lepo počesa- na, zdaj pa so se ji lasje še bolj razmršili in je mož jel kihati, kak- ljadi, preklinjati in sopsti, dokler se ni naposled nemočno udal ženi in usodi.

"No, saj sam vidiš, da si ves medel," mu je rekla žena zmago- valno.

Vzljie temu je imel še toliko mo- č, da je še ječe mrmrljal:

"Jesti mi daj! Lačen sem kakor volk. In vstati hočem!"

"Ne bom več pazila na te, če si tako nespamet. Strežnico ti na- jamem."

Ta pretnja pa ni bila prehodo resna, zakaj gospa Bouffronova je še dalje slonela na postelji in stražila, da ji bolnik ne pobe- gne.

Tedaj pa se oglašajo otroški glas.

"Mama, daj mi štirideset sous!"

"Čemu pa?"

"Pojdem kupit papanu dve žem- lji."

"...Glej da boš tiho, norček!"

"Prav ima mali," je zarečal Viktor pod odejo. "Čelo otrok vi- di, da me s tem stradanjem ubiješ. Oh, moj Bog, če se mi le posre- di!"

"Počakajmo še nekaj dni," je rekel zdravnik. "Pravkar imam nekaj podobnih slučajev. Po visoki vročini gospoda Bouffrona bi sodil, da gre za neko infekcijo..."

Treba je malec potrpeti, da se po- jasni, kako in kaj. Jutri ga spet obiščem."

"Pazite, gospa, da ne bo použil kaj trdega. Samo mleko s slatino!"

"Kje pa te prav za prav boli?"

je vprašala Louise soproga, ko je zdravnik odšel iz hiše.

"Ne bi mogel reči, da bi me kje bolelo. Ne v glavi in ne v pri- stih, niti ne v želodcu. Čutim pa volji glad in se presneto dolgo- časim v postelji."

"To ni napačen znak... vendar boš moral toliko časa ostati v po- stelji in živeti po dieti, da pre- ide vročina."

"Kaj pa moje delo?"

"Trgovina ti ne bo nikamor u- la... Imas infekcijo, nemara ne bo- niče hudega... lahko pa tudi nasti- je."

Viktor ga je objel in poljubil, rekoč:

"Če tebe ne bi bilo, moj dragi, bi bil lažal je kdo ve koliko časa v postelji."

In zdaj mu je bila prva skr- b, da uteši svoj volji glad...

V svojem devetnajstem letu je bil Lincoln izredno visok in močan mladeneč; meril je 6 čevljev in 4 inche. Bil je izvrsten rokoborec in tekač. Še kot mladeneč je postal pomočnik na čolnu po reki Missis- sippi. Kasneje je postal prodajalec v Missisipi; v indijanski vojni je

služil kot dobrovoljec. Ves ta čas je marljivo čital.

S-ti izkušnja in samoizobrazbo je v starosti 25 let vstopil v poli- tično življenje in je bil izvoljen članom illinoiške legislature. Dve leti kasneje je položil odvetniški izpit in dobil je pravico do odvet- niške prakse.

Njegov napredek od tedaj je bil spektakularen. Po treh izvolitvah v državno legislaturu je bil izbran članom Kongresa. Že pred tem je zaslovel kot pravnik in govornik na Zapadu. Njegova debata z uglednim zastopnikom idealov Ju- gaja, senatorjem Douglas, je končno obrnila pozornost vsega naroda na njega in ga napravila logičnim kandidatom protisluženjskih držav za predsednika Združenih držav.

Lincolnove ideje o socialni pravi- ci. Velika borba za ohranitev Unije je zahtevala, da predsednik Lincoln posveti ves čas in vso ener- gijo izbojevanju zmage. Njegovi načerti rekonstrukcije, o katerih je tako sijajno govoril v svoji drugi inavguralni adresi, niso bili nikdar izvedeni radi njegove prerane smrti vsled ubojstva. Ali Lincoln se razodeva kot velik idealist, za- govornik socialne pravičnosti in ljudske pravice v mnogih govorih in poslanicah, ki jih je izrekel za časa svojega bivanja v Beli Hiši.

V svoji letni poslanici na Kong- res, ki jo je spisal v decembru 1. 1861, pravi Lincoln o razmerju med delom in kapitalom:

"Delo je pred kapitalom in ne- odvisno od njega. Kapital je le plod dela in ne bi nikdar obstojal, da ni dela pred njim. Delo stoji višje od kapitala in zasluži mnogo več obzira."

*Odgovarjajoč na novoletne če- stitke, poslane mu od javnega sho- da delavcev v Londonu, je Lincoln pisal 2. februarja 1863:

"... Naravno bogatstvo, ugoda- nosti in moč ameriškega naroda so velikanski in njegove odgovornosti so posledno velikanske. Zdi se, da je usoda njegova, da pokaže, da- li vlad na podlagi človeške svobode se more vzdržati proti prizadeva- nju, da se ustvari vlada na izklju- čni podlagi človeškega suženjstva."

Njegova druga inavguralna a- dresa, ki jo je spregovoril kratko pred tragično smrtjo, je vsebovala sledeče plemenite misli:

"Z zlobnostjo napam nikomur; z milosrčnostjo napravim vsem; z odločnostjo v pravici, kot Bog nam daje da jo vidimo, naj dovr- šimo delo, ki ga sedaj izvajamo; da obveščemo rane naroda; da skr- bimo za one, ki so prenašale breme vojne, in za njihove vdove in si- rote — da storimo vse, kar more- mo, da pravilnega in trajnega

Abraham Lincoln.

ne težka bolezen. Bodi pameten! Saj veš, da ti bom skrbno stregla."

Visoka temperatura pa ni po- pustila. Doktor Odatte je priha- jal dan za dnem, pogledal toplo- mer in molče zmaljal z glavo. Tru- dil se je, da bi bil pojasnil to ta- jinstveno bolezen:

"Naš poklie je zares tako teža- ven; da bi človek kar obupal... Ve- liki učenjaki so se vse življenje bo- rili zoper mikrobe. Zaman. Te bo- lezni izginjajo, one prihajajo... Potolčemo eno kategorijo mikro- bov, pa je že druga na bojišču..."

Dejal bi, da je našega prijatelja Bouffrona napadla kakšna nezna- na vrsta mikrob; drugače si res ne morem razložiti te trdovratne vročine..."

"...Prosim, bodite zelo previdni. Dotlej pa: dijeta... malo mleka!"

Po zdravniškem odhodu je jel Bouffron hudo rogoviliti:

"Odatte je osel! Čisto sta me izlačila... hoče se mi jesti, Louise, če mi ne daš jesti, bom vstal!"

Louise se je bila že navadila te- ga jadikovanja, ravnodušno je skomignila z rameni in je odšla iz sobe. Bouffron pa je poklical Er- nestu in mu je šepnil:

"Čuj... dal ti bom dva franka... vzemi mamin sveženj ključev ondi- le na naslanjaču... in poišči v ka- ši kak prigrizek... Vzemi karkoli najdeš. Morda kosček mesa, kos kruha ali kaj! Dva franka ti dam, veš!"

Mali Ernest je stopil k visoke- mu naslanjaču in se je skušal po- lastiti ključev. Pri tem pa je bil izgubil ravnotežje in se je opote- kel; nehotje je sunil v neki pred- met, ki je padel na tla. Čul se je zvok stekla, ki se je na tleh razbi- lo.

"Ah, papa!..."

"Kaj pa je padlo?"

"Toplomer..."

"No, ni taka nesreča. Le vzemi ključce in se podvizaj!"

Tedaj pa so se odprla vrata. Vstopila je Louise. Takoj je opa- zila otrokovo zadrego; drugi po- gled je že obtičal na črepinjah toplo- mera. V hipu je domela polo- žaj, dala otroku zaušnico in zmagovalno premerila moža:

"Lekarna je prav blizu... homo kupil nov toplomer."

Louise je jadrno odšla iz sobe. Čez nekaj minut se je vrnila in je rekla možu posmehljivo:

"Viktor... čas je že, da izme- rimo vročino."

Kadar je soproj prepričan, da bi bil odpor že v naprej jalov, se brez besed ukloni ženini volji.

Bouffron, ki je bil še precej me- del, da bi se bil branil, je voljno odprl spalno košuljo. Louise je nataknila očale in prebrala: 36,7.

"Nemogoče!" je vzkliknila. — "Nisem ga pravilno položila... Še enkrat."

Tudi zdaj je bila številka ista: 36,7. In še v tretje.

Nenadoma se je Viktor udaril z roko po čelu:

"Hudiča... prejšnji toplomer je bil skvarjen... Zdaj se mi je zjasnilo... Saj sem vedel, da sem zdrav!"

Jadrno je vrzel raz sebe odejo, skočil iz postelje, se oblekel na hi- tro roko in zdiral v kake. Ondi je našel Ernesta, ki se je na moč prestrašil in si zakril obraz, meneč, da ga čaka zaušnica.

Viktor ga je objel in poljubil, rekoč:

"Če tebe ne bi bilo, moj dragi, bi bil lažal je kdo ve koliko časa v postelji."

In zdaj mu je bila prva skr- b, da uteši svoj volji glad...

V svojem devetnajstem letu je bil Lincoln izredno visok in močan mladeneč; meril je 6 čevljev in 4 inche. Bil je izvrsten rokoborec in tekač. Še kot mladeneč je postal pomočnik na čolnu po reki Missis- sippi. Kasneje je postal prodajalec v Missisipi; v indijanski vojni je

služil kot dobrovoljec. Ves ta čas je marljivo čital.

S-ti izkušnja in samoizobrazbo je v starosti 25 let vstopil v poli- tično življenje in je bil izvoljen članom illinoiške legislature. Dve leti kasneje je položil odvetniški izpit in dobil je pravico do odvet- niške prakse.

Njegov napredek od tedaj je bil spektakularen. Po treh izvolitvah v državno legislaturu je bil izbran članom Kongresa. Že pred tem je zaslovel kot pravnik in govornik na Zapadu. Njegova debata z uglednim zastopnikom idealov Ju- gaja, senatorjem Douglas, je končno obrnila pozornost vsega naroda na njega in ga napravila logičnim kandidatom protisluženjskih držav za predsednika Združenih držav.

Lincolnove ideje o socialni pravi- ci. Velika borba za ohranitev Unije je zahtevala, da predsednik Lincoln posveti ves čas in vso ener- gijo izbojevanju zmage. Njegovi načerti rekonstrukcije, o katerih je tako sijajno govoril v svoji drugi inavguralni adresi, niso bili nikdar izvedeni radi njegove prerane smrti vsled ubojstva. Ali Lincoln se razodeva kot velik idealist, za- govornik socialne pravičnosti in ljudske pravice v mnogih govorih in poslanicah, ki jih je izrekel za časa svojega bivanja v Beli Hiši.

V svoji letni poslanici na Kong- res, ki jo je spisal v decembru 1. 1861, pravi Lincoln o razmerju med delom in kapitalom:

"Delo je pred kapitalom in ne- odvisno od njega. Kapital je le plod dela in ne bi nikdar obstojal, da ni dela pred njim. Delo stoji višje od kapitala in zasluži mnogo več obzira."

*Odgovarjajoč na novoletne če- stitke, poslane mu od javnega sho- da delavcev v Londonu, je Lincoln pisal 2. februarja 1863:

"... Naravno bogatstvo, ugoda- nosti in moč ameriškega naroda so velikanski in njegove odgovornosti so posledno velikanske. Zdi se, da je usoda njegova, da pokaže, da- li vlad na podlagi človeške svobode se more vzdržati proti prizadeva- nju, da se ustvari vlada na izklju- čni podlagi človeškega suženjstva."

Njegova druga inavguralna a- dresa, ki jo je spregovoril kratko pred tragično smrtjo, je vsebovala sledeče plemenite misli:

"Z zlobnostjo napam nikomur; z milosrčnostjo napravim vsem; z odločnostjo v pravici, kot Bog nam daje da jo vidimo, naj dovr- šimo delo, ki ga sedaj izvajamo; da obveščemo rane naroda; da skr- bimo za one, ki so prenašale breme vojne, in za njihove vdove in si- rote — da storimo vse, kar more- mo, da pravilnega in trajnega

miru med nami in z vsemi nara- di."

Izmed mnogostevnih izrazov so- žalja, ko je svet pretresla vest o Lincolnovem umoru, je tipična sledeča resolucija skupine britan- skih delavcev:

"Abraham Lincoln se je omilil delavskemu milijonom civiliziranega sveta. Zguba takega človeka je ra- vno tako naša kot vaša. On ostane shranjen v srehi britanskih delav- cev in delavcev vsega sveta kot eden izmed nekronanih monarhov sveta."

F. L. I. S.

VOLKOVI OKOLI VAS

Iz Moskve poročajo, da so se po- javili v nekaterih krajih Sibirije volkovi v taki množini, kakor ne poznajo niti najstarejši ljudje. Ker primanjkuje sibirskemu prebivalstvu streliva, je moralo zad- nja leta tem nadležnim zimskim gostom večinoma prizanašati in zato so se volkovi neverjetno raz- množili. Najbolj trpi jensejski okraj, kjer se je zaredilo v pra- gozdu na tisoče volkov. Poleti se volkovi redko pojavijo v nasele- nih krajih, vendar se je pa lani večkrat pripetilo, da so napadli živino in celo ljudi. Čim je pa pri- tisnila zima, so se začeli množiti napadli lačnih volkov in prebiva- lstvo nikoli ni varno življenja.

Za božične praznike so volkovi napadli vas Pjilovo in vaščani se imajo samo srečnemu naključju zahvaliti, da so še živi. Najprej se je pojavila manjša skupina vol- kov, ki so napadli kmetje v nepo- sredni bližini vasi. Dvema kmeto- ma se je posrečilo uiti in opozori- ti vaščane na pretečo nevarnost. Komaj sta kmeta prihitela do vasi, so se pripodili za njima volkovi, ki so hoteli vdreti v zaprte staje. Vaščani so se omejili samo na o- brambo svojega življenja. Volkovi so oblegali vas več dni. Kmetje se niso mogli braniti, ker nimajo streliva in ker je bilo volkov vedno več. Noč in dan se je slišalo tulenje ih ko so kmetje najbolj predzne volkove ustrelili, se je pojavilo na njihovem mestu sto drugih. Kon- čno je vaščanom strelivo popolno- ma pošlo in tako se niso smeli ga- niti iz hiš.

V najkritičnejšem trenutku se je pojavil nad vasjo več vojaških aeroplanov in letalci so opazili, da preti celi vasi pogin. Opozorili so vojaške oblasti, ki so poslale ob- leganim kmetom na pomoč voja- šтво. V velikem krogu okrog vasi so zažgali ogenj, da bi volkovi ne pobegnili v pragozd, in strojne puške so začele neumljeno ko- siti krvoločne napadalec. Po kon- čanem boju je ležalo okrog vasi na stotine ustreljenih volkov. Kmetje so seveda izgubili vso dro- bnic, vendar so pa bili veseli, da so si rešili vsaj življenje.

Tragedija očeta.

Na železniški progi Flers-Dou- front vrši službo železniški čuvaj Andreux. Ko mu je prinesel te dni njegov šestletni sin kosilo, se je spodtaknil ob tračnici, padel ter se tako poškodoval, da ni mogel vstati. Oče mu je hotel na pomoč. Medtem se je bližala kraju nezgo- de lokomotiva. Predno je mogel železniški čuvaj dospeti do svoje- ga sina, ga je poklical signal h kretinco, ki jo je moral prestopiti, daje omogočil ekspresnemu vlak- u pasažo. Andreux se je nemudoma obrnil ter prestavil kretinco. Med- tem je lokomotiva njegovega sina puzovala in usmrtila. Železniškega uslužbenca so predlagali za imeno- vanje vitezmom častne legije.

ONIM KI NAROČAJO GRAMO- FONSKE PLOŠČE

namenjamo, da so sploh pošle sle- deče Viktor plošče:

72515 [Se davno mračil
[Kadar boš ti vpadrat šel

72331 [Oj zlata vinska kaplja ti
[Povsod me poznajo

72364 [Na Gorenjskem je fletno
[Tiček in tičica

Namisto teh naročite kake dru- ge rekerde, kojih seznam je od ča- sa ko sem objavljen v našem listu.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt St., New York City.

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1928

ima sledečo vsebino:

Blagohotna poslanica nekate- rim rojakom v domovini.
Koledarski del in raznote- rosti.

Postavni prazniki v različnih državah.

Slamnikarska obrt in slove- ski slamnikarji.

Hudičeva noga.

Rojstni mesec in značaj žen- ske.

Naglica v modernem prome- tu.

Kralj Ferdinand.

Cesarica Charlota.

Ustreljeni vojak.

Lindbergh — Chamberlain — Byrd.

Zgodba o ljubezni.

Dežela "Suhe giljotine".

V Idriji.

Roka.

O tobaku.

To je Kizmet.

Kitajska.

Rudar.

Iz Rock Springs, Wyo.

Mora.

V promogovniku.

Strah.

Naše stare korenine.

Usojeno je.

Tri črte o slovenski govorni- ci.

Sacco in Vanzetti.

Kako sta umrla Sacco in Van- zetti.

Besnice in rečenice.

Šajtirke in nagajivke.

Določbe o dedščinah.

KOLEDAR KRASI OBILLO

LEPIH SLIK

Stane

50c

s poštnino vred.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St.,

New York

Kako se potuje v

stari kraj in nazaj

v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v sta- ri kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh. Vsi naša dolgoletna iz- kušnja vam mi zamoremo dati naj- boljše pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brzojavke.

Tudi nedržavljan zamorejo po- toovati v stari kraj, toda preskrbeli si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati pro- šnja vsaj en mesec pred odpotova- njem in to naravnost v Washing- ton, D. C. na generalnega naselni- škega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, am- pak ga mora iti iskati vsak pr- silec osebo, bodisi v najbližji na- selniški urad ali pa go dobi v New Yorku pred odpotovanjem, ka- kor kdo v prošnji zaprosi. Kdor po- tuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svojce iz starega kraja naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugo- slavije bo pripuščeni v tem letu 670 priselencev, toda polovica te kvote je določena za ameriške državljanke, ki žele dobiti sem stari- še in otroke od 18. do 21. leta in pa za poljedelske delavce.

Ameriški državljan pa zamore- jo dobiti sem tene in otroke do 18. leta brez da bi bili šteti v kvoto, potrebno pa je detali prošnjo v Washington.

Predno podzimate kak korak, pišite nam.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

NEW YORK

Hrbotobol, lumbago, revmatizem.

Hitra in gotova pomoč z Red Cross ledižnim oblišem.

Zakaj bi trpeli še en dan, če vam bo ta slavni obliš pomagal tako hitro iz zadrege. Ako prilpite Red Cross ledižni obliš na boleče mesto, boste deležni gorkote, podpore in udobnosti. Zdravilo se vesna v sedež bolečine, nmar okorelost čudežno izgine.

Rdečo flametosto omide vzdržuje gor- koto, zdravilo se pa vesna skozi kožo v okorele sklepe in mišice. Poskušajte Red Cross ledižni obliš danes ter se prepričate, kako hitro profane to za- najlivo zdravilo nadloge hrbotobola, revmatizma in lumbaga. O vseh le- karnah.

—Advt—

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašu- jejo v listu "Glas Na- roda". S tem boste ustregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

EDINI zastopnik in

založnik

FRANZ LUBASOVICH

HARMONIK

v Zdravniških Državah.

ALOIS SKULJ

313. Spalica St.,

Brooklyn, N. Y.

GRAJSKA GOSPODIČNA

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

62

(Nadaljevanje.)

— Prišla bo cela družina, tudi gospod komorni tajnik Ridiger in njegova žena.

— Grof Ridiger bo prišel? — so zakricali vsi. — Friderik, človek božji, ali sta se bratrance sprijaznila?

— Mora pač biti, — je odvrnil služabnik. — Gospod grof Vulf-Ditrich je potoval pred kratkim z nami ob Renu in govori se... no, naša kontesa Francka je še zelo mlada, da bi se moglo praznovati zaroko že sedaj...

Grof Ridiger, zaroka... sprava! Ves premagan je omahnil vsak mož, ki je dobil to poročilo na prsa znanika. Ves Angerwies je gorel razburjenja in toliko piva ni stočil oče Simmel že davno ne. Hotel Hamburg je bil sličen golobnjaku.

Ali se bodo res končali slabi časi na Angerwies? Ali bo grof Vilbald zopet podaril mestu vse privilegije, katere mu je nekoč odtegnil za kazen?

Kot opojnost se je lotila mestnih očetov, a vendar so z nemirno zrla na svidenje z onim, ki je bil vir vsega zla, ki jih je zadelo, — svidenje s komornikom Ridigerjem.

Medtem pa so pričele marljivo hišne gospodinje pripravljati za veliki dogodek najboljših srajcev in ker je zahtevala množica ponovitev nekdanjega ponevrednega umetnega ognja, se je tudi na Nwdecku pripravilo vse potrebno za to.

Baronica Nerdlingen je sedela zelo poparjena v svoji sobi ter si podpirala glavo z roko.

Gert ji je zagotovil, da je popolnoma nemogoče razkriti Francke svojo ljubezen, ker niti malo ne dopusti, da bi prišlo do tega in ker ni mogel izza predvečernjega niti enkrat govoriti sam z njo. Rekel je, da je bil s tem povsem jasno odklonjen in da si noče s silo poiskati korbice.

Pija je ostala čudovito mirna in zbrana. Skoro blesteč smehljaj je krasil njeno lepo lice, vendar pa ni izrekla, če je izprašala sree Francke ali ne.

Gert je položil svojo roko na njeno ramo ter jo potegnil ven na balkon.

— Pija, — ji je zašepetal, — ti si včeraj tako dogo in resno govorila s Francko, — ali sem bil morda jaz predmet vajinega pogovora?

Mlada deklica mu je pokimala z blestečimi očmi.

— Ti boš zmagal! Ona ne ljubi Vulf-Ditriha ter mi je dala sveto prisego, da se ne bo nikdar poročila z njim.

— Stem pa seveda še ni rečeno, — da ljubi mene in da bo vzela mene, — je odvrnil Gert ter skomignil z ramama, bolj neumorno kot pa upalno.

— Ona seveda ni tega rekla. Ona vendar ne pozna nikakih go-podov razven Vulf-Ditriha in tebe.

— Ali si jo direktno vprašala?

Pija je nekoliko povsela glavo, ker je bila v zadregi.

— Do, bila sem tako indiskretna. Oprosti mi, dragi brat, — je prosila mehko, z lahno tresočim se glasom. — Ah, ta negotovost je bila tako mučna in hotela sem priti na jasno s samo seboj in svojimi zmehanimi mislimi.

— Usmiljeni Bog! Kaj je rekla?

Gert je postal skoro bled od strahu.

— Prosim te, da naj ne zahtevam še sedaj odgovora na to in da bo četrtek vse uravnano v splošno zadovoljnost! Če bi imel ti po obedu še željo potezati se zanjo, storiš to povsem lahko. To pomenja toliko kot sprejem.

Gert je stal kot zadet od kapi. Nervozno je vlekel za svoje brčice. Najraje bi pričel kleti ter izjavljati, da nima niti najmanjšega veselja, da bi vzel skleni in da ne bo tega nikdar storil... Ko pa je pogledal v dekliske oči, žareče od veselja, ki so zrla prosoje k njemu navzgor, mu je zamrla vsaka beseda na ustnih.

Stisnil je na kratko njeno roko ter se obrnil proti vratom.

— Hvala ti, sestra, sedaj so pač padle kocke!

Pija je ostala sama ter se naslonila vsa zamišljena na cvetoče veje, ki so obdajale balkon.

Sedaj bo postalo zopet vse dobro in mora tudi postati. Ona lahko popravi, kar je zagrešila na njem!

Sklenila je roki ter ju pritisnila k prsim. Njen pogled pa je plaval kot očaran navzdol v dolino, kot da ga hoče že sedaj pozdraviti, njega, ki bo jutri trgal cvetke sreče na tej gori. Za njega bo sreča dobrodošla, — ah, da bi tudi za njo zadnji oblaček, ki zakriva solnce! Majorat je in ostane za njo — svinečna utešna krilih njene ljubezni, ki ne dovoljuje najvišjega poleta...

Pija ni nikdar polagala dosti vrednosti na denar in posetstvo. Njen fin občutek je smatral bogastvo za sovražnika resnjene ljubezni. Kako naj nastopi, kako naj se pokaže v svoji polni velikosti in moči, če ne bo mogla tega dokazati z velikodušnostjo?

Ah, če bi bil Vulf-Ditrich najprej človek pod božjim solncem, če bi bil ostal asessor Helmut, brez sredstev in naslovov, da bi mu mogla pokazati, kako zelo ga ljubi!

Na samo sebe in na svoj ponos ni več mislila. Priproste besede Francke so napravile nanjo čudovito globok utis! Kaj je njen lastni, bedni "jaz" proti najstarejšemu rodu dežele, kojega tradicije so tako častljive in svete, da ne smejo poginuti na dekliske muhi!

Ona mora sama ponuditi roko k spravi, kajti Vulf-Ditrich se ne more kot mož časti več potezati zanjo, dokler je majoratni dedič tega gradu. Ona ga ljubi! Ljubezen pa je premagala ponos, odpor in predsodek!

Pomembnosti polni dan, ki je pospešil utripanje srca tako številnih, je napočil.

Bil je jasn, troč poletni dan. Drevesa so stala nepremično, rože so duhtele opojno in ptice so umolknele v gozdu. Zavijali so prvi zajtrk v orožarni, kjer ni bilo tako močno občutiti vročine pod visokimi oboki. Pogovor je bil bolj živahen kot ponavadi ter se je sukal v glavnem krog prihoda gostov. Francka je bila bolj razposajena kot kdaj prej in vse je kazalo, da je močno nestrpna.

Njeno hrepenenje pa ni veljalo Vulf-Ditrihu Ravno nasprotno. Takoj zjutraj, pri prvem pozdravu je prišla Pija za roki ter se ozela globoko v njene oči.

— Ali se veseliš nanj? — ji je zašepetal.

Mlada deklica je globoko vzdihnila in njene žareče oči so dajale edini odgovor.

Francka je vsa razburjena pokimala ter ji še trdnejše stisnila prste.

— Vidva oba se ne bosta zmotila v mojem prijateljstvu. To sem si prisegla! — je murmala.

Njeno razposajenost je trajala tekom celega zajtrka. Vstopil je Friderik ter kročil počasi na srebrni tabletki.

Grof Vilbald je rad pogledal počito že tekom prvega zajtrka.

Medtem ko je odprl edino pismo, ki se je nahajalo med časniki, se je zabavala mala družba naprej. Naenkrat pa je udaril grof po mizi, da se je vse streslo.

— Francka, — je zaklical, — Francka! — ter zopet udaril z vso silo po mizi.

Mala kontesa je vsa prestrašena dvignila glavo.

— Kaj pa je, papa? Ali morda loviš muhe?

Grof Vilbald je štrlel na pismo, katero je držal v roki in oči vseh si se preplašeno ozrle v njegov obraz. Hvala Bogu, izgledal je sicer presenečen, a vendar vesel.

— Otroci... neko presenečenje!

— Kar ven na dan!

(Dalje prihodnjak.)

Brez beliča pred oltar.

V nekem kraju blizu Kraljevega Grada na Češkem se je zaljubila lani Tončka K. v lepega fanta, ki jo je kmalu zasnubil. Njenim roditeljem se je predstavil kot gradbeni asistent. Novotny, zaposlen pri inženirju Komarku v Svoobodnih Dvorih. Zaprošil je za roko hčerke in izjavil, da za takojšnjo poroko ni nobene ovire. Ekstencio da ima, vojake je odslužil in njegov oče da je tako premožen kmet, da mu bo lahko dal toliko denarja, da si urredi svoj dom. Roditelji so videli v mladem asistentu dobro partijo in ker je bila hčerka do ušes zaljubljena vanj, so privolili, da se vzameta. Svatba bi se imela vršiti na novega leta dan. Srečni ženin se je začel takoj pripravljati na zakonski stan. Najprej se je zglasil pri župniku in naročil oklice. Župniku je izjavil, da je bil rojen leta 1903 in da je vojake že odslužil. Župnik je zahteval krstni list, toda Novotny ga je zagotavljal, da so njegovi osebni podatki pravilni in da mu pošlje krstni list pozneje. Župnik je verjel in oklicel zaročence.

Nato je ženin pripravil zakonsko gnezdo, a nevesta je vsa srečna čakala, kdaj se naselita v njem. Pri mizarju, kateremu se je tudi predstavil kot asistent, je naročil spalnico in kuhinjsko opremo iz trdega lesa za 8000 Kč kljub protestu neveste, ki se je hotela zadovoljiti s cenejšim pohištvo iz mehkega lesa. Novotny je izjavil mizarju, da bo plačal pohištvo njegov oče na dan svatbe. Mizar je bil pa toliko pameten, da se je informiral za vsak slučaj pri nevistinem očetu. Ko je izvedel, da je ženinov oče zelo bogat kmet, ni bil več v skrbih glede denarja. Lepo pohištvo spada v lepo stanovanje.

Novotny se je zglasil v pisarni stavbnika Černyja v Kraljevem Gradcu in se mu predstavil kot gradbeni asistent. Stavbnik Černy je zgradil nedavno v Novem Kraljevem Gradcu tri vile. Novotny je eno teh vil kupil od njega za 50.000 Kč, dasi ni imel v žepu niti beliča. Izjavil je stavbniku, da se zgleda na dan poroke pri njem njegov oče, ki mu izplača takoj 30 tisoč, ostalih 20.000 Kč pa v obrokih. Novotny je nastopal tako samozavestno, da je bil stavbnik prepričan, da je napravil dobro kupčijo. Dovolil je Novotnyju, da se takoj vseli v vilo. Mizar je ta čas napravil pohištvo in ga poslal v stanovanje bodočih novoporočencev.

Treba je bilo pripraviti samo še bogato ženitovansko gostijo. Tudi tu si je znal ženin pomagati. Pri raznih trgovcih je nakupil mnogo jestvin in pijač, seveda vse na kredit. Pri zlatarju je naletel na prvo oviro. Poročnih prstanov mu namreč niso hoteli dati na kredit. Moral je zastaviti kolo. Vi-deč, da se vrača iz trgovine brez kolesa, je začela nevesta sumiti, da ima opraviti s pustolovecem. Stopila je k zlatarju, kjer so ji povedali, da ženin ni imel toliko denarja, da bi plačal poročne prstane. Novotny je moral na njen pritisk prstane vrniti, da je dobil nazaj kolo. Toda podjetni ženin se ni dal motiti. Odsel je k drugemu zlatarju, kjer so mu dali kot bogate mu hišnemu posestniku prstane na kredit. Brez beliča v žepu je kupil in naročil vse, kar je bilo treba za poroko.

Pustolovec je slednjič razkrinjal nevestin svak. Opazoval ga je že delj časa in ker je vedel, da nima niti denarja, niti bogatega očeta, je opozoril nanj orožnike.

Orožniki so uvedli preiskavo, in že čez nekaj dni so nevesti sporočili, da je postala žrtev brezvestnega sleparja. Novotny je naveden pustolovec, ki se ni odslužil vojakov, tako da bi potreboval za ženitev uradno dovoljenje. Njegov oče je tako siromašen, da bi sinu niti obleke ne mogel kupiti. Podjetni snubač je opeharil že več navirnih deklet, od katerih se je dal oblačiti in rediti. Namesto k oltarju je moral romati v zapor.

KONEC ABECEDNIKOV

Pisalni stroj vedno bolj izpodri-va rokopis in kakor vse kaže, ni več daleč čas, ko ljudje sicer ne bodo analfabetje, a vendar ne bodo znali pisati.

Angleški listi beležijo, da name-rava vlada uvesti v ljudske šole, in sicer že kar v prve razrede običajno poučevanje strojepisja. Kakor hitro bo deca zasilo obvladala abecedo, bo dobila v roke stroje in namesto, da si bo prste in papir mazala s črnilom, boraje klepala po klavijaturi pisalnega stroja.

Pametna ideja, samo ali ni nekoliko pre zgodaj uvajati strojepis-že v prvi razred?

ADVERTISE in GLAS NARODA

POGLED NA KAPITOL

Ta krasna slika je bila vzeta tekom zadnjega snežnega vihara, kakorčnega ni doživel Washington še šest let.

IZ ŽIVLJENJA ZNAMENITEGA ČEŠKEGA PISATELJA

Sedaj, ko predstavljajo kinematografi Švejske, se spominjamo njegovega avtorja, originalnega priškega pesnika, pijanca in čudaka Jaroslava Haška. Njegov prijatelj Mareš pripoveduje v "Prager Tagblattu" sledeče:

"Pred približno dvajsetimi leti je bilo ime Jaroslav Hašek tudi v Pragi še popolnoma neznano. Pozneje se je imenovalo večkrat v krogih anarhistov in vlagov ter pri policiji. Znan je postal vsled svoje dovtipnosti in humorja, vsled pretepos, napačnega petja in neizmernega konsumna žganja, končno pa tudi vsled dobrosočnosti.

V njegovi osebi je bila združena redka srčna dobrota z nevarno revolucionarstvom. Zatiranemu, obupanemu, siromašnemu človeku ne bi bil prizadjal nikdar nič hudega.

Razven njegovih knjig smatramo za njegovo največje delo dovtip, da je ustanovil politično strankod, ki se je imenovala: "Politična stranka v okviru zakona in zakonitega napredka".

Na volilni shod, ki ga je sklical leta 1911 v enem od praških predmestij so prihiteli velike množice poslušalcev. Tema je bil zelo mikaven: "Politična situacija; darwinizem; bolgarski kralj in prostitucija".

Nikoli ne bom pozabil, kako je hotel policijski komisar shod razgnati, češ, da je razlalil Hašek nadvojvodo Ferdinanda, kako ga je Hašek s par dovtipi razoročil in kako ga je prevedlo Haškovo neprestano gašenje žeje do tega, da je izpil tudi on kozarec piva.

Hašek je razlagal Darwinovo teorijo ter je navedel pri tem za vzgled, da je opica človeku popolnoma podobna, navzočega policijskega komisarja. Množica je prirejala policijskemu komisarju in Hašku prisrčne ovacije, policijskemu komisarju radi njegove noblesse, Hašku radi njegovega govora. Po zborovanju se je razvilopopivanje, kakoršnega Praga še ni doživela. Policijski agenti so frater-nizirali z esksecedenti. Pri volitvah je dobil Hašek v tem predmestju več sto glasov.

Hašek je napisal nebroj knjig. Bil je praciati rotacijski stroj za proizvajanje manuskriptov. Še dandanes eksistira najbrž več stotin njegovih povesti, političnih člankov, dovtipov in pesmi, ki še niso bile izdane. Hašek je prodal svoj rokopis vsakemu, kdor mu je hotel posoditi nanj par krajčev. Teh posojil ni nikoli vrnil. Vsled tega utegne biti še vse polno njegovih stvari, ki ne bodo za gledale nikoli luč sveta. Pravzaprav je še čudež, da ni ostal tudi rokopis Švejske v kaki miznici v Pragi. Hašku ni bilo nikoli do tega, da bi ga slavili. Glavno mu je bilo, da je jezil mogotce, zabaval ljudstvo in da so bili veseli oni, ki so ga imeli radi. Sicer se pa ni brigal za nobeno stvar, razven za svojo velikansko žejo, ki jo je neprestano gasil. Ta žeja ga je tudi umorila. Ko je stopil zdravnik k mrtevemu Hašku, je dejal: "Kaj sliče nega še nisem videl tekom vse svoje štiridesetletne prakse. Noben rinoceros ne bi mogel toliko popiti in ne bi bil toliko zdržal kot je Hašek".

Smrti se Hašek ni bal. Nedolgo pred svojo smrtjo mi je dejal: "Več, osem boleznim imam; vsaka od njih je smrtna!" Par noči pozneje je narekoval svojo poslednjo voljo. V zakonem češkem mestecu Lipnici pri Nemškem Brodu je bilo treba zbrati denar za njegovo krsto. Kar ni zapil, je razdal...

PRAV VSAKDO —
kdor kaj išče; kdor
kaj ponuja; kdor kaj
kupi; kdor kaj pro-
daja; prav vsakdo
priznava, da imajo
čudovit uspeh —
MALI OGLASI
v "Glas Naroda"

Kretanje parnikov · Shipping News

9. februarja:
New York, Cherbourg, Hamburg
10. februarja:
Berengaria, Cherbourg
11. februarja:
Conte Biancamano, Genoa, Napoli
Mianwaka, Cherbourg
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. februarja:
Bremen, Bremen
13. februarja:
De Grasse, Havre
14. februarja:
Suffren, Havre
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
15. februarja:
Republie, Cherbourg, Bremen
16. februarja:
Muenchen, Cherbourg, Bremen
17. februarja:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
18. februarja:
Olympic, Cherbourg
Colombo, Genoa, Naples
19. februarja:
Paris, Havre
Saturnia, Trst (SKUPNI IZLET)
Minnetonka, Cherbourg
20. februarja:
George Washington, Cherbourg, Bremen
1. marca:
Berlin, Cherbourg in Bremen
Hamburg, Cherbourg in Hamburg
2. marca:
Berengaria, Cherbourg
3. marca:
Leviathan, Cherbourg
4. marca:
Conte Grande, Napoli, Genova
5. marca:
Dresden, Cherbourg, Bremen
6. marca:
Majestic, Cherbourg
Pennland, Cherbourg, Antwerpen
Columbus, Cherbourg, Bremen
Roma, Napoli, Genova
Rhydand, Boulogne sur Mer, Rotterdam
15. marca:
Albert Hallin, Cherbourg, Hamburg
17. marca:
Ile de France, Havre
Olympic, Cherbourg
Conte Rosso, Napoli, Genova
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
20. marca:
Presidente Wilson, Trst
Muenchen, Cherbourg, Bremen
21. marca:
Aquitania, Cherbourg
America, Cherbourg, Bremen
22. marca:
New York, Cherbourg, Hamburg

24. marca:
Paris, Havre — SKUPNI IZLET
Minnetonka, Cherbourg
Duilio, Napoli, Genova
Leviathan, Cherbourg
28. marca:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
George Washington, Cherbourg, Bremen
29. marca:
Berlin, Cherbourg, Bremen
31. marca:
Saturnia, Trst
Majestic, Cherbourg
Arabic, Cherbourg, Antwerpen
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
Republie, Cherbourg, Bremen
2. aprila:
Colombo, Napoli, Genova
4. aprila:
Berengaria, Cherbourg
5. aprila:
Dresden, Cherbourg, Bremen
6. aprila:
Olympic, Cherbourg
7. aprila:
Ile de France, Havre
Lapland, Cherbourg, Antwerpen
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
11. aprila:
Mauretania, Cherbourg
President Harding, Cherbourg, Bremen
12. aprila:
Columbus, Cherbourg, Bremen
14. aprila:
France, Havre
Homerie, Cherbourg
Pennland, Cherbourg, Hamburg
Roma, Napoli, Genova
Rhydand, Boulogne sur Mer, Rotterdam
Leviathan, Cherbourg
18. aprila:
Aquitania, Cherbourg
President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
19. aprila:
Aquitania, Cherbourg
President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
18. aprila:
Muenchen, Cherbourg, Bremen
21. aprila:
Paris, Havre
Majestic, Cherbourg
Albert Hallin, Cherbourg, Hamburg
Conte Grande, Napoli, Genova
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
24. aprila:
Reliance, Cherbourg, Hamburg
25. aprila:
Berengaria, Cherbourg
George Washington, Cherbourg, Bremen
26. aprila:
Berlin, Cherbourg, Bremen
28. aprila:
Ile de France, Havre
Olympic, Cherbourg
Arabic, Cherbourg, Antwerpen
New York, Cherbourg, Hamburg
Duilio, Napoli, Genova
Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
America, Cherbourg, Bremen
11. SKUPNI IZLET s parnikom —
"Paris" dne 12. maja, 1928.
111. SKUPNI IZLET s parnikom —
"Paris" dne 2. junija, 1928.
Večnoma parnikov odpuje pono-
či; potniki se vkrcajo dan pred.

Francija zvišala turistovski davek.

WASHINGTON, D. C., 8. febr. Kot poroča trgovski department je zvišala Francija svoj turistovski davek. Potniki prvega razreda, ki bodo pristali v Franciji ali se odpeljali iz nje, bodo plačali devet dolarjev. Potniki drugega razreda štiri dolarje in potniki medkrova dva dolarja. Skupni davek bo izročen mornariškemu skladu.

Ker je navedel Gomper-sove besede, je moral v ječo.

PITTSBURGH Pa., 8. februarja. — Ko je Anton Minerich, predsednik Pennsylvania-Ohio pomožnega komiteja, na nekem zborovanju navedel izrek zamrlega Gompersa: — To hell with injunctions! — je bil aretiran ter stavljen pod jamščino \$25 radi nedostojnega vedenja.

SEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

PARIS 24. feb. — 23. marca. (Ob polnoči.)

Najkrajša pot po šezescih. Vsakdo je v posebni kabini s vsami modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Iredno nizke cene. Zajamčite ali prestopite vojnič-novega vtilkava

Ile de France 16. marca. (Ob polnoči.)

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
19 State Street, New York, N. Y.

SKUPNI IZLET V ITALIJO IN JUGOSLAVIJO

PRIREDIMO

DNE 25. FEBRUARJA 1928,

z najnovejšim parnikom Cosulich Proge

"SATURNIA"

ki je največji motorni parnik na svetu.

Tedaj bo odprl prvi iz New York-a preko Gibraltarja, Marsellje, Neapolja, Patras-a in Splita — v Trst, kamor bo došel v 12 DNEH.

Cena do Trsta za:

navadni III. razred \$105.—

srednji II. razred \$125.—

redni I. razred \$150.—

"SATURNIA" ima 35.000 ton prostornine in je mdrve elegantno opremljen. — Mi imamo rezervirane za takrat lepe kabine v vseh razredih.

Tem cenam je prišteti še vojni davek \$5.—

VELIKONOČNI SKUPNI IZLET

s parnikom

"PARIS"

priredimo DNE 24. MARCA 1928, (1. A. M.)

Kdor je namenjen potovati, naj se čimprej prijavi in pije za potovanja na:

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York, N. Y.